

గాంధీ దిగ్రేట్ |

మావారిని నైతికంగా ఆధ్యాత్మికంగా ఎంత అభివృద్ధిలోకి తీసుకొద్దా
వన్నా నాతరం కాకుండా వుంది. గాంధీగారు నిజంతో ఎన్ని
ఎక్స్‌పెరిమెంట్లు చేశారో మావారు అబద్ధంతో అన్ని ఎక్స్‌పెరిమెంట్లు
చేశారు. ఆయన గొడవంతా ఒక పుస్తకం రాస్తే అదో గొప్ప "అన్
టోల్డ్ స్టోరీ" అవుతుంది.

వినవే శర్వాణీ - చిన్నప్పుడు నాకో గరల్ ఫ్రండుండేది. దాని
పేరు వెంకట వరాహ సత్యవతి. దాన్ని సత్యం అని ముద్దుగా పిలిచే
వాళ్ళం. ఆ సత్యం అనే పిల్లతో మై ఎక్స్‌పెరిమెంట్లు విత్ ట్రూత్
చెబుతా వినవే అలికులా వేణీ వరనుత కల్యాణీ" అంటూ ఆధ్యాత్మ
రామాయణం ధోరణిలో పడ్డారు. నాకు చిరాకేసి స్టాపండి దట్ నాన్నెన్స్.
గాంధీగారి గురించి నేను మాట్లాడుతూంటే వెంకట వరాహ సత్యవతి
గురించి మీరెందుకు మాట్లాడం అని గసిరేశాను కోపంగా.

"ఈ వాశెందుకే యాంగ్రీగా వున్నావు పిల్లా" అన్నారు. పిల్లా
లేదు. పీచూలేదు. మీరింకా ఆ వెంకటవరాహసత్యవతి తన్మయత్వం
లోనే వున్నట్లున్నారు. కమింగ్ టు ది పాయింట్ - గాంధీగార్లా
ధైర్యంగా వుండాలిగాని ట్రూత్ అంటే మీకెందుకండీ అంతచెడ్డభయం,
కంగారూ - అంటే అబ్బే - లేదే నాకెందుకు కంగారు. నేనుకూడా
బోట్లు ఫెలోని. ఐ లైక్ గాంధీ - ఏవే స్వీట్ చకోరీ! బోడిగుండు
ఆయన చేయించుకుంటే బావుందికాని మనం (అంటే నేను) గుండు
చేయించుకుంటే బావుంటుందే ?హా డు యు లైక్ నేను గాంధీలా
వేషం వేస్తే.... అన్నారు.

మీరెందుకు గాంధీలా వేషం వేయడం. వేసేవాళ్లు దేశంనిండా కొల్లలుగా వున్నారు. ఏవేఁ మై చాకలెట్ .... గాంధీమహాత్మా రైటా. మహాత్మాగాంధి రైటా? నాకన్నీ డవుచ్చేనే.

“నాకూ వేరుశెనక్కాయలిష్టం బట్ గోట్స్ మిల్కు ఐ కాంట్ శ్యాలో.... ఇవాళ గాంధీగారి పుట్టింరోజు కావోలు. బొబ్బట్లూ, పులిహోరాచేసుకుందావా లేకపోతే మామూలుగా ట్రూత్తో ఎక్స్పెరిమెంట్లు చేద్దావా!” అన్నారు వారు. గాంధీగారికి చాలా యిష్టం యీవేళ ఉపవాసం వుందామండీ వుయ్ టూ అన్నా. ఉపవాసమే.... వనవాసం చేయమన్నా చేస్తానుకాని, ఉపవాసం నే చేయలేనే అని పప్పులో గరిటలా జారుకున్నారు. ఎ. సి. లో డిన్నరుచేసి కాసినోవా 70కి వెళ్దాం పదమన్నారు. దిక్కుమాలిన సినిమా నాకు డోకొస్తుండండి అన్నా. అయితే నువ్వు గాంధీగార్ని థింక్ చేస్తూ కూర్చో, నేనల్లా వెళ్ళి “ఎక్స్పెరిమెంట్స్ విత్ ట్రూత్” సాగించొస్తాను. అని వీధిలో పడ్డారు. గో టు హెల్ అన్నాను. ఇంకేవనాలి?

టాగోర్ కి, లెనిన్ కి, టాల్స్టాయ్ కి, షాకి వున్నట్లు గాంధీగారికి గడ్డంలేదు. గాంధీగారికే గడ్డం వుంటే ఆయన బోసినోరిప్పితే ముత్యాల తొలకరే అనేటువంటి చిరునవ్వు అంతబాగా పాప్యూలర్ అయేదికాదు. ఆయన గడ్డంలేని మహాత్ముడు. గాంధీ ఈజ్ నో గ్రేట్ జీనియస్. ఆయనేవన్నా ఏబ్ లింకనా, లియోటాల్స్టాయా, టాగోర్లా కవా? సైగల్లా గాయకుడా, సర్ సీవి రామన్లా సైంటిస్టా, మహామేథావా, ఆప్టరాల్ ఏ నేకెడ్ ఫకీర్ - దరిద్రనారాయణ్ - సో ఆయన గొప్పేవిటి? ఆయన మాచెడ్డ మొండివాడు. మొండివాడు బ్రిటిష్ రాజుకన్నా బలవంతుడు అని కనిపెట్టి రుజువు చేసిందియనే ! ఆయనపట్ల అమితవైన రెస్పెక్టు చేత బొమ్మలకొలువులో ఆయన విగ్రహాన్నిపెట్టి “గాంధీమహాత్మునికి జయమంగళం నిత్యశుభమంగళం” అని మంగళారతులు పాడేరు మన మహిళలు. ఇప్పుడు అడగండి ఈ గాంధీభక్తుల్ని గాంధీ సమాధికి, గాంధీ

దేవాలయానికి వున్న తేడా— దే డోంట్లో! గాంధీ విగ్రహారాధకులకు ఆయన చెప్పినది, చేయమన్నది ముఖ్యంకాదు. ఆయన చెప్పలజోడూ, తినే చిప్పా— చెంచా— చేతికర్ర యివే ముఖ్యం. మెళ్ళోకట్టుకు మోగించడానికి ఓ డప్పుండాలి. కొన్నాళ్ళు టాగోర్ డబ్బాపట్టుకు తిరిగి టాగోర్ పేరుచెబితే జనానికి వాంతిపుట్టేట్లు మనవాళ్ళు డప్పుకొట్టేశారు, ఇప్పుడు గాంధీ డబ్బాపుచ్చుకు బయల్దేరారు. “పరమపూజ్య బాపూజీ— అహింసాజ్యోతి” అంటూ పేరుచెప్పుకుని మంటపాలు, స్తూపాలు, హరికథలూ, బుర్రకథలూ, చక్కభజనలూ మొదలెట్టి, పైకి మోడ్రన్సుమని చెప్పుకుంటూ లోపల డర్టీ సెంటిమెంటల్ బిజినెస్సంతా సాగిస్తున్నారు. పూర్వం అల్లావడెవడో దేవాలయాలు పడకొట్టి మసీదులు కట్టాడట. ఇప్పుడు మనవాళ్లు ప్రజలకు పడకొట్టి అనుగ్రహారాధన విగ్రహారాధన జోరుగా సాగించేస్తున్నారు. ఇహ మన కంట్రీకి మోక్షం లేదని మనవేరుజూచేసి చూపించడానికి కంకణం కట్టుకున్నాం. దట్సాల్ రైట్.

మా ఊళ్ళో కొంతమంది అపరిమితమైన భక్తితో గాంధీగారిని గ్రాంధీగార నేవారు. వీరికంటె అధికులు ఎచ్చు రెస్పెక్టు కలవారు “గంధి” అనేవారు. వాళ్ళ అమ్మగారు ఎంచక్క “మోహన్ దాస్” అని ముచ్చటగా పేరు పెట్టుకుంటె అదొదిలేసి మనవాళ్ళు “గంధి” (గ్రాంధి) అని వెంటపడ్డారు. శ్రీ ప్రభుత్వంవారూ నాయకులూ కలిసి, జనం నెత్తిమీద పెడుతున్న (నిష్) కళంకమైన గాంధీటోపీని కనిపెట్టిన దీయనే. తన భక్తులే తన పరువుతీస్తారని ఆయనకు తెలీదా— తెలుసు. ఏ కులమత విభేదాలు సమసిపోవాలని ఆయన తహతహ లాడేడో, వాటి ప్రాతిపదికమీదే తన శిష్యులు రాజ్యం చేస్తారనికూడా ఆయనకు తెలుసు.

గాంధీ అంటే గడుసుతనం ప్లస్ మొండితనం— స్వరాజ్యం రావాలి కనుక దానికోసం, ఏ టెక్నిక్ అవసరమైతే దాన్ని నిర్మోహమాటంగా అవలంబించినవాడు గాంధీ ది గ్రేట్. గాంధీజీ టెక్నిక్ ను పిడుక్కు బియ్యానికి ఒకతేమంత్రంగా వాడాల్సినకర్మ మనకేంపట్టలేదు. రాత్నం

విష్ణుచక్రంతో సమానమన్నారు, కాని రాత్నం వడికితే వచ్చేనూలుతో యిన్నికోట్ల ప్రజలకు గుడ్డ లభ్యమవుతుందా? గాంధీగారు తెలిసేపరమ మొండి కనుక యంత్రయుగాన్ని నాగరికతను వ్యతిరేకించాడు. ఆయన పేదరికాన్ని సహజమైన కర్మగా తీర్చిదిద్దాడు. దారిద్ర్యాన్ని సహించి భరిస్తూ తిరగబడకుండా సహనం నేర్చుకోమన్నారు, అంతగా అవసర మైతే కలవారిమీద అలగడం మంచిదన్నాడు. ఆడవాళ్లు యింట్లో అలిగి సహాయనిరాకరణంచేసి వాళ్ళకు కావలసినవి సాధించుకోడంలేదా. అవే సింపుల్ డొమిస్టిక్ థీరిస్ని నేషన్కి అప్లయిచేశాడు. ఇంగ్లీషుచదువులు మానమన్నాడు. విదేశీబట్ట కట్టవద్దన్నాడు, హిందీ రాష్ట్రభాష అన్నాడు. అప్పుడు గంగిరెద్దులా తల్లాపి యిప్పుడు హిందీవద్దు మొర్రో ఆని రైళ్లు పడగొడితే ఏం లాభం? ఇంగ్లీషుచదువులు వద్దనడం, బళ్లుఎగకొట్టమని పిల్లలకు చెప్పడం ఆయన చేశాడు గనుక సరిపోయిందికాని, మరోడూ మరోడూ ఆ పనిచేస్తే నవ్వులపాలయేవారు. విదేశీవస్తు బహిష్కరణో ద్యమం యిప్పుడు తల్చుకుంటే ఎంత నాన్సెన్సికల్— కాని అది గాంధీ గారు చేయించినందున అప్పు డది ఒక అత్తమై శత్రుమైకూర్చుంది. అక్కడే మహాత్మా చేసిన ఎక్స్పెరిమెంట్స్కి మావారు సత్యంతో చేసిన ఎక్స్పెరిమెంట్స్కి తేడా.

డొమిస్టిక్ సింపుల్ థీరిస్ని నేషనల్ కాజుకి అప్లయిచేసే ధైర్యం కల మొనగాడెవరే అంటే— గాంధీ నో డవుట్! ఆయన ఎక్స్పెరిమెంట్లతో ప్రపంచాన్ని ఫూల్ చేయలేదుకదా— ఏమో— నామటుకునాకు ఆయన ఎక్కడ పుట్టాడన్నది ఇంపార్టెంటుకాదు. ఆయన ఏంచేశాడన్నది ఇంపార్టెంటు. ఆయన ఎవరికి పుట్టాడన్నది కాదు, నోట్ చేయవలసినది. ఆయన ఎవరిని ఉద్ధరించాడన్నది నోట్ చేయాలి. ఆయన ఏంతిన్నాడు ఏంకట్టుకున్నాడు, జాబితాలు లిస్టులు యివికాదు జ్ఞాపకంపెట్టుకోవలసినవి, ఆయన మనల్ని ఏంచేయమన్నాడో జ్ఞాపకంపెట్టుకుంటే చాలు!

గాంధీ గురించి మనకు బాగా తెలుసు అనుకునేవారికో వార్నింగ్. ఆయన గురించి ఆలోచించినకొద్దీ ఆయన ఒక అపరిష్కృత మహాకావ్యం— ఒక బిగ్ క్వశ్చన్ మార్క్! ఆయన గురించి వ్యతిరేకంగా ఆలోచించిడం మొదలెడితే కాని ఆయన మనకి అర్థంకాదు. గాంధీ ది గ్రేట్ లెటర్ థింక్ ఎబవుట్ హిం. వస్తూ, పిల్లొచ్చిందండి కిటికీలోంచిదూకి పాలుతిరగదోస్తుందేమో కర్మ! ఇప్పుడు మావారు ఏ గాంధీకొండమీదో ఖద్దరు బుష్షర్లు వేసుకుని కాసి నోవా 70 గురించో, ఎ. సి.లో డిన్నరు గురించో ఆలోచిస్తువుంటారు. ట్రూత్ అంటేమనకి చచ్చేటంతభయం! నంగిరి పింగిరిగా వంగివంగి దండాలెట్టమంటే మనవంతారెడి— మనకు తెయనివి ఏవీ గాంధీగారు కొత్తగా కనిపెట్టి మనకు చెప్పలేదు.

“మట్టిబొమ్మలను మహారణానికి” అన్నట్లు ఆయన పప్పుసుద్దలను ఆటంబాంబులుగా మార్చాడు. కాని మనది పప్పుసుద్దలుగా వుండి పోవడానికి, మట్టిముద్దలుగాను దిమ్మచెక్కలుగాను మిగిలిపోవడానికితీర్మానించుకున్న జాతికనుక, ఏంచేస్తాం గాంధీమంటపాలు కట్టుకోక ... ఇటీజ్ ది చీప్ వే ఆఫ్ ఆనరింగ్ ది గ్రేట్ గాంధీ!